

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ר"ט ע"א

פרשת ויקהל

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאַתְהֵנָּא מַנִּיָּה, כְּמָה דְּבֵר נָשׁ, אֶהְיֵי לְהָאֵי רוּחָא בְּעֵלְמָא דָּא. הֲכִי הָהוּא רוּחָא אֶהְיֵי לִיָּה לְבֵר נָשׁ, לְעֵלְמָא דְּאֵתִי, דְּכְתִיב, (ישעיה נח) אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יִי' וְגו'. וְכְתִיב וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁהּ. כְּמָה דְּבֵר נָשׁ, רִוֵּי לְהָהוּא עֲנוּגָא, וְאֶהְיֵי לִיָּה, הֲכִי נְמִי אִיהוּ רִוֵּי לִיָּה לְעֵלְמָא דְּאֵתִי. כְּדִין כּד פֵּר נָשׁ זְכִי, וְאַשְׁלִים שְׁלִימוֹ דִּיקְרָא דְּשִׁבְתָּא כְּדִקְאֻמְרָן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קֹאֲרִי עָלֶיהָ וְאָמַר, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

תרגום לעברית

אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שְׁיֻרְדֵּת עַל אָדָם בְּשִׁמְחָה וּמְשִׁמַּחַת אֶת נַפְשׁוֹ, אֲזִי עוֹמְדַת נַפְשׁ הָאָדָם כְּמוֹ הָעוֹלָם הָבֵא, שְׁעֵתִיד לְהֵנֹת מִמֶּנּוּ. כְּמוֹ שְׂאָדָם מְהֵנָּה אֶת הָרוּחַ הַזֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֹּה אוֹתָהּ רוּחַ מְהֵנָּה אוֹתוֹ לְעוֹלָם הָבֵא, שְׁכָתוֹב (ישעיה נח) אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל ה' וְגו'. וְכָתוּב וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשָׁהּ. כְּמוֹ שְׂאָדָם מְרוּהָ אֶת אוֹתוֹ עֲנֵג וּמְהֵנָּה אוֹתוֹ, כֹּה גַם הוּא מְרוּהָ אוֹתוֹ לְעוֹלָם הָבֵא. אֲזִי כְּשֶׁהָאָדָם זֹכֶה וּמְשָׁלִים אֶת שְׁלֵמוֹת כְּבוֹד שְׁבֵת כְּפִי שְׂאֻמְרָנוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא עָלָיו וְאָמַר, (שם מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

קם רבי אבא, ושאר חברייה, ונשקו רישיה. פכו ואמרו, זכאה חולקנא דארחא דא זמין קודשא בריך הוא לקבלן. אמר רבי אבא, לי זמין קודשא בריך הוא ארחא דא, בגין לאתחברא עמכון. זכאה איהו חולקי, דזכינא לארחא דא.

תרגום לעברית

קם רבי אבא ושאר החברים ונשקו ראשו. פכו ואמרו, אשרי חלקנו שהדרך הוא זמן הקדוש ברוך הוא לפנינו. אמר רבי אבא, לי זמן הקדוש ברוך הוא הדרך הוא כדי להתחבר עמכם. אשרי חלקי שזכיתי לדרך ה את.

טקסט הזוהר

אמר להו, אימא לכו מה דחמינא, יומא דא נפקנא לארחא, וחמינא נהורא חדא, ואתפלג לתלת נהורין, ואזלו קמאי, ואתטמרו. ואמינא ודאי שכינתא חמינא, זכאה חולקי. והשתא אינון תלת נהורין דחמינא, אתון אינון, ודאי אתון נהורין, ובוצינין עלאין, לאנהרא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

אמר להם, אמר לכם מה שראיתי, היום הזה יצאתי לדרך, וראיתי אור אחד שנחלק לשלשה אורות, והלכו לפני ונטמנו. ואמרתי, ודאי שכינה ראיתי, אשרי חלקי. ועכשו אותם שלשת האורות שראיתי, אתם הם, ודאי שאתם אורות ומנורות עליונות להאיר בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

אמר רבי אבא עד הכי לא ידענא, דכל אלין מרגלן סתימין הו תחות ידיכו, כיון דחמינא, דהא ברעותא דפקודא דמאריכון אתאמרו מלין אליו, ידענא, דכלהו מלין סלקין יומא דא, לגו כורסייא עלאה, ונטיל לון ההוא מארי דאנפין, ועביד מינניהו

עטרין למאריה. ויומא דא מתעטרין (נ'א שבעין) שתין רתיכין קדישין, ליקרא דכרסיא, באלין מלין דאתאמרו הכא, יומא דא.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, עד כאן לא ידעתי שכל המרגליות הנסתרות הללו היו תחת ידיכם, כיון שראיתי שהרי ברצון מצות רבונכם נאמרו הדברים הללו, ידעתי שכל הדברים עולים ביום זה לתוך הכסא העליון ולוקח אותם אותו בעל הפנים ועושה מהם עטרות לאדונו. והיום הזה מתעטרים (שבעים) ששים מרכבות קדושות לכבוד הכסא באותם דברים שנאמרו כאן ביום הזה.

טקסט הזוהר

אדהכי זקף עיניו, וחמא דאערב שמשא. אמר רבי אבא, נהך לגבי האי כפר, דאיהו קריב לגבן במדברא. אזלו ובייתו תמן. בפלגות ליליא, קם רבי אבא ושאר חבריא, לאשתדלא באורייתא, אמר רבי אבא, מכאן ולהלאה נימא מלין לאתעטרא בהו צדיקיא דכגנתא דעדן, דהשתא איהו זמנא, דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דכגנתא דעדן, צייתין לקליהון דצדיקיא די בארעא.

תרגום לעברית

בין כה זקף את עיניו וראה שהעריב השמש. אמר רבי אבא, גלך לכפר הזה שהוא קרוב לנו במדבר. הלכו ולנו שם. פחצות הלילה קם רבי אבא ושאר החברים להשתדל בתורה. אמר רבי אבא, מכאן ולהלאה נאמר דברים לעטר בהם את הצדיקים שבגן עדן, שעכשו הוא הזמן שהקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים של עדן מקשיבים לקולות הצדיקים שבארץ.

פֶּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, כְּתִיב (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְי' וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, וְהָכִי אֲצִטְרִיךְ לְמִימַר הַשָּׁמַיִם לַיְי', וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. מֵאֵי הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם. אֵלָּא הָכָא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא, בְּגִין דְּאֵית שָׁמַיִם, וְאֵית שָׁמַיִם.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, כְּתוּב (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה' וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. בְּפֶסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, וְכֵן צְרִיךְ לֹמַר: הַשָּׁמַיִם לַה', וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. מַה זֶּה הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם? אֵלָּא כָּאֵן יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ שָׁמַיִם וְיֵשׁ שָׁמַיִם.

טקסט הזוהר

שָׁמַיִם לְתַתָּא, וְאָרֶץ לְתַתָּא מְנַיְהוּ. שָׁמַיִם לְעִילָא, וְאָרֶץ לְתַתָּא מְנַיְהוּ. וְכָל דְּרָגִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּלָהוּ כְּגוֹנוֹנָא דָּא, אֵלִין בְּאֵלִין. שָׁמַיִם לְתַתָּא, אֵינּוֹן עֶשֶׂר יְרִיעוֹת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד לוֹן, וּמִשְׁרַיִין דִּי כְּגוֹוִיָּהּ, לְאַנְהָגָא אֲרַעָא תַתָּא. תְּשִׁיעָא אֲנָהִיג לְתַתָּא, דְּסַחֲרִין כְּקוּפְטָרָא דְּקוּלְטָא. עֲשִׂירָא, אֵיהּ עֶקְרָא.

תרגום לעברית

שָׁמַיִם לְמַטָּה, וְאָרֶץ לְמַטָּה מֵהֶם. שָׁמַיִם לְמַעְלָה, וְאָרֶץ לְמַטָּה מֵהֶם. וְכָל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת כָּלָן כְּמוֹ זֶה, אֵלָּה בְּאֵלָּה. שָׁמַיִם לְמַטָּה, הֵם עֶשֶׂר יְרִיעוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אוֹתָם וְאֵת הַמַּחְנוֹת שֶׁבְּתוֹכָם לְהַנְהִיג אֶת הָאָרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה. הַתְּשִׁיעִי מְנַהִיג אֶת הַתַּחְתּוֹנִים, שְׁסוּבֵכֵים כְּעֻבּוֹתוֹת הָעֵגְלָה. הָעֲשִׂירִי הוּא הָעֶקֶר.

ובכלהו משיריין ממנן עד שביעא. משביעא ולהלאה, אית נהורא דאתפשט לתתא, מגו פורסיא עלאה, ונהיר לעשירא. ועשירא, מההוא נהירו דנקטא, יהיב לתשיעא, ואיהו לתמינא ולתתא.

תרגום לעברית

ובכל המחנות ממנים יש עד לשביעי. ומהשביעי ולהלאה יש אור שהתפשט למטה מתוך הפסא העליון, ומאיר לעשירי, והעשירי, מאותו האור שהוא לוקח, נותן לתשיעי, והוא לשמיני ומטה.

טקסט הזוהר

האי תמינא, כד אתפקדון חילי דכוכביא, ואפיק לון, ההוא נהירו, קיימא ויהיב חיליה לכל חד וחד, לאתמנא ביההוא אתר דאצטריה. דכתיב, (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו', מרב אונים, דא איהו זהרא דלעילא, דאקרי רוב אונים.

תרגום לעברית

השמיני הזה, כשנפקדים כחות הכוכבים ומוציא אותם, אותו האור עומד ונותן כח לכל אחד ואחד להתמנות באותו מקום שצריה, שכתוב (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו'. מרב אונים - זהו ה' הר' שלמעלה שנקרא רב אונים.

טקסט הזוהר

ובכל רקיעא ורקיעא, אית ממנא, ואתפקד על עלמא, ועל ארעא, לאנהגא כלא. בר ארעא דישראל, דלא אנהיג לה רקיעא, ולא חילא אחרא, אלא קודשא בריה הוא בלחודוי, והא אוקמוה. ואי תימא היה שריא למגנא רקיעא על ארעא דישראל, והא מטרא וטלא מרקיעא נחית עלה, כשאר כל ארעא אחרא.

ובְּכָל רִקִּיעַ וְרִקִּיעַ יֵשׁ מְמָנָה, וְנִפְקָד עַל הָעוֹלָם וְעַל הָאָרֶץ לְהַנְהִיג אֶת הַכֹּל. פֶּרֶט לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא מְנַהֵג אוֹתָהּ לֹא רִקִּיעַ וְלֹא כַח אַחֵר, אֲלָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדּוֹ, וְהִרִי פֶרְשׁוּהָ. וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ שְׂרׁוּי לְחֻנָּם רִקִּיעַ עַל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִרִי טַל וּמָטָר יוֹרֵד עָלֶיהָ מִהַרְקִיעַ כְּשֶׁאֵר כָּל אָרֶץ אַחֶרֶת?

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ט ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אֲלָא, בְּכָל רִקִּיעָא וְרִקִּיעָא אֵית מְמָנָן שְׁלֵטִין עַל עֲלָמָא,

תרגום לעברית

אֲלָא בְּכָל רִקִּיעַ וְרִקִּיעַ יֵשׁ מְמָנִים שְׁשׁוֹלֵטִים עַל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ מְמָנָה שְׁשׁוֹלֵט עַל אוֹתוֹ רִקִּיעַ נוֹתֵן מִן הַכַּח שֵׁישׁ לוֹ לְאוֹתוֹ רִקִּיעַ, (כְּדִי לַתֵּת לַמָּטָה) וְאוֹתוֹ רִקִּיעַ לוֹקַח מֵאוֹתוֹ מְמָנָה, וְנוֹתֵן לַמָּטָה לְאָרֶץ. וְאוֹתוֹ הַמְמָנָה אֵינוֹ לוֹקַח אֲלָא מִהַתְמַצִּית שְׁלִמְעָלָה. אֲבָל הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה אֵין שׁוֹלֵט עַל אוֹתוֹ הַרְקִיעַ שְׁעָלֶיהָ מְמָנָה אַחֵר, וְלֹא כַח אַחֵר, אֲלָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדּוֹ, וְהוּא פּוֹקֵד אֶת הָאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה בְּאוֹתוֹ רִקִּיעַ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.